

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ความรู้คือ น้ำทิพย์ และโยคะคือ ไฟความเจ็บปวดและความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดทิ้งไปด้วยความรู้และโยคะ
- คำถาม:** ลูกพัฒนารสชาติใจจากความรู้ ไม่ใช่จากปากดี
- คำตอบ:** รสชาติสำหรับการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีใครลิ้มรสความหวานของการหลุดพ้นในชีวิตได้จากการทำปากดีเมื่อพ่อมา คำสั่งที่ท่านให้แก่ลูกๆ คือ ความรู้ และ ด้วยการทำตามคำสั่งเหล่านั้น ลูกจะได้รับอำนาจปกครองสวรรค์
- เพลง:** ไม่มีใครแสนพิเศษเหมือนกับเจ้าผู้ไร้เดียงสา...

โอม ซานติ บาบารู้ไร้เดียงสาของลูกๆ กำลังอธิบายให้แก่ลูกๆ ท่านถูกเรียกว่า ชีวา บาบารู้ไร้เดียงสา ชีวาถูกเรียกว่า บาบ่า อยู่เสมอ ไม่ว่าพวกเขาจะมองดูที่ภาพลักษณ์ของท่านหรือไม่ พวกเขาก็ยังจดจำชีวา เจ้าผู้ไร้เดียงสา ช่างก้า, วิษณุ และบราหฺมา ไม่ใช่เจ้าผู้ไร้เดียงสา ด้วยการพูดว่า “ไร้เดียงสา” ภาพลักษณ์ของชีพบบาบ่าที่ไร้ตัวตนก็เข้ามาสู่สติปัญญาของลูก เวลาที่ลูกๆรู้อย่างนี้ในทางปฏิบัติ ไม่มีปากของใครในหนทางปกติจะหวานขึ้นมาได้ด้วยการพูดว่า “بابا” เจ้าผู้ไร้เดียงสา ไม่ว่าพวกเขาจะยกย่องท่านมากเพียงไร ปากของพวกเขาจะไม่ถูกทำให้หวานขึ้นมาได้ เวลานี้ลูกๆจดจำชีพบบาบ่า ด้วยการพูดว่า “ชีพบบาบ่า เจ้าผู้ไร้เดียงสา” ปากของลูกก็จะหวานขึ้นมาได้ ชีพบบาบ่าสอนเรา และทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ด้วยการพูดว่า “بابا” แน่แน่นอนว่าลูกๆจะจดจำสมบัติที่นั่น ลูกรู้ว่า ท่านคือ ชีพบบาบ่าผู้เดียว ท่านยังเป็นเมล็ดของโลกมนุษย์อีกด้วย ต้นไม้ต้นหนึ่งมีเพียงเมล็ดเดียวเท่านั้น ดังนั้น ท่านจึงเป็นเมล็ดเดียวของต้นไม้โลกมนุษย์นี้ที่โลกมนุษย์ถูกสร้างขึ้น มา เพราะท่านคือ พ่อ ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นลูกของท่าน พระเจ้าของผู้ทำปกติทุกคนนั้นคือ พ่อผู้เดียว ผู้ทำปกติจดจำพระเจ้าแต่พวกเขาก็ไม่รู้จักท่านอย่างเต็มที่ สิ่งนี้ก็ยังถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน พ่อทำให้ลูกทุกคนมีความสุขอยู่เสมอ ด้วยพลังของความรู้และโยคะ จากนั้นพ่อก็จะหายไป มีมหาสมุทรแห่งความรู้เดียวนี้เท่านั้น ท่านเองเดียวกัน มีมหาสมุทรของน้ำแห่งเดียวเท่านั้น แต่ถูกแบ่งแยกว่า มหาสมุทรนี้เป็นของอินเดีย และมหาสมุทรนั้นเป็นของผู้ที่ผู้หนึ่ง จริงๆแล้ว มีเพียงมหาสมุทรเดียว ในยุคทอง มหาสมุทรนี้ไม่ได้ถูกแบ่งแยก มีเพียงมหาสมุทรเดียวและลูกกำลังจะกลายเป็นนายของสิ่งนั้น ไม่ได้มีผืนดินมากมายที่นั่น มีอาณาจักรเดียวของพ่อผู้เดียว ในบาร์ดนี้ เคยมีเพียงอาณาจักรเดียวของผู้ทรงอำนาจ โลก อาณาจักรของเหล่าเทพก็ยังถูกเรียกว่า อาณาจักรของเทวาและเทวีด้วยเช่นกัน ผู้คนต่างแดนเรียกพวกเขาว่าเป็น “เทวาและเทวี” แต่ก็รู้ว่าเมื่อไหร่ที่พวกเขาเคยปกครองหรือได้รับอาณาจักรอย่างไร มหาสมุทรแห่งความรู้คือ พ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคนด้วยความรู้ ลูกรู้ว่า มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกในขณะนี้ คงคาแห่งความรู้ปรากฏออกมาจากท่าน และประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทั้งโลก นี่ก็ยังคงเรียกว่า น้ำทิพย์แห่งความรู้ ด้วยเช่นกัน เพราะคำว่า “น้ำทิพย์” ผู้ทำปกติจึงล้างเท้ากูรูของตน และคิดว่าน้ำนั้นเป็นน้ำทิพย์แล้วจึงดื่มมัน จริงๆแล้ว มันไม่ใช่ น้ำทิพย์ ทุกวันนี้พวกเขายังเรียกยว่า น้ำทิพย์ที่จะจบสิ้นความเจ็บปวดทั้งหลาย นั่นก็ไม่ใช่เหมือนกัน พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและสอนโยคะให้แก่ลูกๆ โยคะไม่ได้เป็นน้ำทิพย์ ด้วยไฟของโยคะ โรคภัยทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดทิ้งไปถึง 21 ชนิดเกิด ไม่ใช่โรคภัยของชาติเกิดนี้ ลูกจะต้องทุกข์ทรมานกับโรคภัยเหล่านั้นจนถึงเวลาสุดท้าย นี่เป็นเรื่องของโยคะ พ่อพูดว่า จงมีโยคะแล้วโรคภัยทั้งหมดของลูกจะถูกขจัดทิ้งไป จากนั้นลูกก็จะไม่เคยล้มป่วย ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม เพื่อที่จะได้รับสุขภาพที่ดีและทรัพย์จากพ่อ ไม่มีโรคภัยใดที่นั่น พ่อสอนการกระทำเช่นนั้นที่จะทำให้ลูกไร้โรคภัยไข้เจ็บ พวกเขาพูดว่า พระเจ้าไวยาสเขียนคัมภีร์ อย่างไรก็ตาม ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร มีการกล่าวถึงชื่อของไวยาส ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วอย่างเป็นนิรันดร์ สิ่งใดก็ตามที่ลูกได้เห็นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร มันถูกกำหนดไว้แล้วอย่างเป็นนิรันดร์ ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ หนทางปกติเริ่มต้นในยุคทองแดง ไม่ว่าผู้คนทำปกติมากเพียงไรหรือศึกษาคัมภีร์มากเพียงไรก็ตาม พวกเขาจะไม่อาจกลับบ้านได้ แน่แน่นอนว่า พวกเขาต้องตโมประธานจากที่สโตประธาน ไม่มีใครออกไปจากสนามของการกระทำนี้ได้ ลูกรู้ว่า เราทุกคนเคยสโตประธาน และเวลานี้เราทั้งหลายได้กลายเป็นผู้ที่ตโมประธาน ตามละครแล้ว ลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้น ในหนทางปกตินี้มีความมิดมิดตันที่ที่กลางคืนเริ่มต้น เริ่มแรกนั้นความมิดไม่ได้มากมายเท่ากับในเวลานี้ เริ่มแรก กลางคืนนั้นก็ยิ่งสโตประธาน จากนั้นไรและตโม เมื่อองศาค่อยๆลดน้อยลงไปก็จะมีคามมิดสนิท เวลานี้มีเกมมิดที่ไร้ขีดจำกัดอยู่เหนือโลก มีความมิดมิด ไม่ได้เกี่ยวกับดวงจันทร์นี้ แต่เป็นเรื่องของทั้งโลก มีเกมมิดของราวัน ทั้งโลกเริ่มถูกเกมมิดบดบังตั้งแต่ยุคทองแดง เกมมิดค่อยๆบดบังเรื่อยๆ ใช้เวลา

2,500 ปี สำหรับบาร์ตที่อยู่ในความมืดมิดอย่างเต็มที่ในเวลาสุดท้าย เวลานี้มีความมืดสนิท พ่อคือ ผู้ที่นำแสงสว่างอย่างเต็มที่มาให้ นั่นคือ กลางวัน พ่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมามีชีวิต แล้วมาหา รามันก็ทำให้แสงสว่างนั้นกลายเป็นกลางคืน ความมืดมิด ขณะทำบักดี ผู้คนจดจำพระเจ้า พระเจ้าจะไม่จดจำพระเจ้า ลูกควรที่จะอธิบายให้แก่ผู้คนที่เชื่อในเรื่องที่ว่า พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่ง ว่า พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ คือ ผู้เดียว ท่านคือ เมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งสร้าง ไม่อาจมีค่าสรรเสริญเช่นนั้นให้กับสิ่งสร้างได้ หากบางคนพูดว่า ดวงวิญญาณคือ ดวงวิญญาณสูงสุด ก็ไม่อาจมีการร้องสรรเสริญพระเจ้า มีค่าสรรเสริญของพ่อผู้เดียวเท่านั้น ท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ เป็นสิ่งจำเป็นและเป็นผู้ที่มีชีวิต ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความสุข และมหาสมุทรแห่งความรู้ คำสรรเสริญนี้ไม่อาจเป็นของมนุษย์คนใดได้ ลูกล้มรสความหวานของการหลุดพ้นในชีวิตเพียงเสี้ยววินาทีด้วยความรู้ ในกิตะ กล่าวไว้ว่า พระเจ้าพูด การสร้างไฟ บูชาญญ การทำทาสาเซีย การไปจาริกแสวงบุญ การอ่านพระเวทย์และคัมภีร์ ทั้งหมดนั้นคือ หนทางบักดี ไม่มีใครมาหาพ่อได้ด้วยสิ่งนั้น ทุกคนต้องมาเล่นบทบาทของตนเองในเวลาสุดท้าย พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ คือ ผู้เดียว ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือ คารันคาราวันฮาร์ เหตุนี้เองท่านจึงทำให้ศาสนาเทพดั้งเดิมอันเป็นนิรันดร์ของยุคทองถูกก่อตั้งขึ้นมาผ่านบราห์มา มนุษย์ไม่อาจถูกเรียกว่า คารันคาราวันฮาร์ พระเจ้าผู้เดียวถูกเรียกว่า ผู้สร้างและผู้กำกับ ท่านให้คำสั่งแก่ลูกๆอย่างต่อเนื่อง คำสั่งคือ ความรู้ ท่านเองนั่งอยู่ที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณมองเห็นผ่านดวงตาคู่นี้ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกึ่งกลางหน้าผากและพูดผ่านปาก เมื่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาเท่านั้น ท่านจึงพูดความรู้ผ่านปากได้ พ่อพูดว่า พ่อกำลังนั่งอยู่ในพาหนะอย่างเป็นสารถิ พ่อสอนราชาโยคะที่ง่ายดายให้แก่ลูก ลูกคือ ราชา ริชี ไม่มีมนุษย์คนใดพูดว่า ลูกๆผู้เป็นที่รัก ลูกคือ ราชา ริชี ไม่มีใครนอกจากพ่อที่มีพลังที่จะพูดเช่นนั้น พ่อเท่านั้นที่พูดว่า โอ ลูกๆ ดวงวิญญาณของลูกๆก็ยิ่งฟังด้วยเช่นกัน ท่านพูดกับลูกๆด้วยว่า โอ ลูกเอ๋ย ลูกคือ ราชา ริชี พ่อต้องให้คำสอนสำหรับอาณาจักรแก่ลูกๆ พ่อได้ให้ความรู้แก่ลูกเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว พ่อมาเพื่อให้คำสอนแก่ลูกๆทุก 5,000 ปี ไม่มีนักปราชญ์หรือนักบวชจะพูดเช่นนั้นได้ พ่อเท่านั้นที่พูดเช่นนั้น ท่านยังถูกเรียกว่า คนพายเรือด้วยเช่นกัน ท่านปลดปล่อยลูกออกจากมหาสมุทรยาพิชอย่างแท้จริง และพาลูกไปสู่มหาสมุทรน้ำนม ลูกจะนั่งอยู่ที่นั่นอย่างสบายมาก เวลานี้ลูกรู้ว่า พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างของบราห์มา แล้ว บราห์มาและสรัสวตีนี้ก็จะกลายเป็นรูปแบบของวิชฌ ลูกจะกลายเป็นนายของดินแดนวิชฌ เรื่องเหล่านี้แฝงตัว ลูกๆเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ คนอื่นๆไม่รู้เรื่องเหล่านี้ เมื่อบางคนมา ก่อนอื่นจงอธิบายให้แก่เขาว่า พระเจ้า พ่อ คือ ผู้เดียว ดังนั้นแน่นอนว่าที่เหลือทั้งหมดนั้นคือ ลูกๆของท่าน มีเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้น ท่านเป็นเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พระเจ้าของผู้ทำบักดีทั้งหลายให้ความสุขแก่ทุกคน ที่นี่ ในยุคเหล็ก ทุกคนไม่มีความสุขนัก มนุษย์กำลังร้องไห้คร่ำครวญอยู่ในความทุกข์ระทม ยุคทองไม่มีเรื่องของความทุกข์ ที่นี่ มีผู้ทำบักดีจำนวนมากมาเหลือเกินทั่วโลก วัดและมัสยิด ฯลฯ ทั้งหมดเหล่านี้เป็นเครื่องประกอบของหนทางบักดี ในยุคทองไม่มีสิ่งเหล่านี้ นั่นเป็นศาสนาของบักดี และนี่คือ ศาสนาของความรู้ เมื่อกลางคืนได้เริ่มต้น ก่อนอื่นพวกเขาสร้างวัดโสมนถ ดังนั้นเมื่อบางคนมาหาลูก ก่อนอื่นจงอธิบายแก่เขาว่า พระเจ้า ผู้เป็นพ่อคือ ผู้เดียว ในบาร์ตเท่านั้นที่พวกเขาร้องเพลงว่า ท่านคือ แม่และพ่อ นี่เป็นประเทศแม่และพ่อ มีทั้งแม่ของโลกและพ่อของโลก วัดดิवालาลูกสร้างขึ้นมามีลูกต้องแม่นยำ ภาพลักษณ์ของลักษมีและนารายณ์ลูกสร้างขึ้นมามีลูกต้องแม่นยำในวัดต่างๆ แต่ไม่มีใครสร้างภาพลักษณ์ให้เหมือนต้นแบบได้ พวกเขาเลือกภาพลักษณ์ของนักแสดงคนหนึ่งขึ้นมาแล้วก็ใช้สิ่งนั้น ผู้คนเหล่านั้นเคยปกครองอาณาจักรในยุคทอง ผู้คนพูดว่า เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง ไม่มีประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับวัยเด็กของลักษมีและนารายณ์ มีประวัติศาสตร์ของราเดและกฤษณะ พวกเขาฉลองวันเกิดของกฤษณะ แล้วเกิดอะไรขึ้นกับวันเกิดของนารายณ์ แล้วพวกเขาก็แสดงให้เห็นว่ากฤษณะอยู่ในยุคทองแดง ราเดและกฤษณะเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ทั้งสองอาศัยอยู่ในอาณาจักรของตนเอง แน่แน่นอนว่าพวกเขาต้องได้แต่งงานกัน และนั่งอยู่บนบัลลังก์ของจักรพรรดิ ไม่มีอาณาจักรของราเดและกฤษณะ มีอาณาจักรสุริยวงศ์และจันทร์ทราวศ์ กฤษณะแห่งสุริยวงศ์ไม่อาจเข้าไปสู่จันทร์ทราวศ์ได้ ผู้คนสับสนกันมาก ดังนั้น ก่อนอื่นจงอธิบายว่า พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ คือ ผู้เดียว พ่อคนอื่นๆทั้งหมดเหล่านั้นมีขีดจำกัด ภรรยาถูกนำมาเลี้ยงดู แล้วลูกๆก็ถือกำเนิดขึ้นมา เขานำภรรยามาเลี้ยงดู เขาไม่ได้ให้กำเนิดแก่ภรรยา พ่อที่ไร้ขีดจำกัดพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้และนำเขามาเลี้ยงดู พระเจ้าสร้างโลกอย่างไร ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ไม่ใช่ว่าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากเกิดขึ้น แล้วท่านจึงลอยมาบนใบไม้ในมหาสมุทร หากจะเป็นเช่นนั้นแล้ว กฤษณะจะสร้างโลกขึ้นมาตามลำพังได้อย่างไรเล่า ในกรณีเช่นนั้น ผู้ที่เป็นคู่จึงเป็นที่ต้องการ ผู้หญิงก็ยังเป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ไม่มีสิ่งใดเช่นนั้น พ่อพูดว่า พ่อนำผู้นี้มาเลี้ยงดู ลูกทุกคนพูดว่า บาบา เราคือ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของท่าน พ่อรับการคำจูนจากปากนี้ พ่อพูดว่า โอ ลูกเอ๋ย! ลูกเองก็ยิ่งพูดว่า โอ ชีพบาบา! เราเคยเป็นลูกของท่านและได้กลายเป็นเช่นนี้อีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า พ่อได้นำของขวัญดินแดนสุขาวดีมาให้ลูกๆ ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่น เพื่อจะกลายเป็นนายของสวรรค์ นี่คือ ราชาโยคะ และอาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ผู้ที่ขึ้นทางคนอื่นๆจะไม่พูดว่า ฉันก่อตั้งอาณาจักรคริสเตียนหรือฉันก่อตั้งอาณาจักรซิกข์ ไม่เลย ลูกกำลังรับคำสอน เพื่อรับสิทธิ์ในอาณาจักรของโลกใหม่ นี่คือ ความ

มหัศจรรย์มิใช่หรือ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ คือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้น แน่แน่นอนว่าเรามีสิทธิ์ที่จะรับสิทธิ์แห่งสวรรค์จากท่าน ลูก เคยมีอาณาจักรในยุคทอง เวลานี้ลูกรู้ว่า ท่านสร้างโลกมนุษย์อย่างไร พระเจ้าพูดว่า นี่คือ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพ่อ ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งสร้างทางร่างของราวัน บราห์มินเหล่านั้นถือกำเนิดผ่านครรภ์ในขณะที่ถูกเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปาก ลูกอธิบายได้ว่า ลูกๆของบราห์มานั้นเป็นบราห์มินอย่างแน่อน บราห์มาคือ ประชาบิดาบราห์มา ดังนั้นลูกๆของท่าน จึงเป็นบราห์มินด้วยเช่นกัน ลูกของบราห์มาคือ บราห์มิน ลูกๆบราห์มินเป็นลูกที่แท้จริง ของบราห์มา บราห์มินอยู่สูงที่สุด บราห์มินถูกวางไว้ให้เป็นจุก เช่นที่พวกเขาลบพระเจ้า ผู้ที่สูงส่งออกจากตรีมูรติ ทำนองเดียวกัน พวกเขาก็ลบบราห์มินที่สูงส่ง ผู้เป็นจุกออกไปเช่นกัน พวกเขาไม่ได้แสดงบราห์มินไว้ในภาพลักษณ์ที่มีรูปแบบอันหลากหลาย พวกเขาเพียงแค่พูดถึงเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร ก่อนอื่น มีลูกๆบราห์มิน ลูกทำงานรับใช้มากมายเหลือเกิน สูงที่สุดคือ พระเจ้า จากนั้นก็มีลูกๆ ผู้ที่ท่านสร้างขึ้นมา ชีพบาบาไม่ได้ไปสู่โลกใหม่ แต่ลูกไปที่นั่น ชีพบาบาพูดว่า พ่อให้อาณาจักรแก่ลูก แล้วชื่อของพ่อก็หายไป พ่อหลบหายไป ไม่มีใครรู้ว่า พ่อทำอะไรหรือสร้างโลกอย่างไร เมื่อคนใหม่มา ลูกไม่จำเป็นต้องใช้หัวมากเกินไปกับเขา ก่อนอื่น จงให้คำแนะนำของพ่อแก่เขา ท่านคือ ผู้สร้างสวรรค์ เหล่าเทพเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ แล้วหลังจากใช้ 84 ชาตเกิด เวลานี้พวกเขาอยู่ในสกุลศูทร จากนั้นพวกเขาก็ถูกทำให้กลายเป็นบราห์มิน มีสกุลต่างๆ ยังมีภาพของภาพลักษณ์ของรูปแบบที่หลากหลายด้วยเช่นกัน ลูกต้องแสดงให้เห็นชีวาพร้อมกับจุกของบราห์มิน เช่นที่ลูกได้แสดงชีวาไว้ อยู่เหนือตรีมูรติ ทำนองเดียวกัน ลูกต้องแสดงชีวาอยู่เหนือ บราห์มินด้วย ลูกต้องอธิบายว่า ชีพบาบาสร้างบราห์มินผ่านบราห์มา แล้วจากบราห์มินพวกเขาก็กลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร ก่อนอื่น จงอธิบายเรื่องของอัลฟาให้แก่ใครก็ตามที่มา พ่อสร้างโลกผ่านบราห์มาผู้นี้ ดังนั้นทุกคนจึงกลายเป็นพี่น้องหญิงชายกัน ทุกดวงวิญญาณคือ ลูกๆ ของชีวา แล้วโลกมนุษย์จึงถูกสร้างขึ้นมา ดังนั้นก่อนอื่นมีบราห์มาและสรัสวตี บราห์มิน แล้วพวกเขาก็กลายเป็นเทพ นักรบ ฯลฯ ต้นไม้โลกมนุษย์นี้เจริญเติบโตด้วยวิธีนี้ ทุกคนลืมพ่อผู้นั้นแล้ว ดูซิ บัพดาดาอธิบายชัดเจนมาก! ลูกๆเองก็ต้องศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เราคือ ราชรีชี จงรักษาความซาบซึ้งว่า พระเจ้าเองนั้นสอนราชาโยคะ และให้มรดกอาณาจักรของเราแก่พวกเรา
2. จงเผาบาปของลูกด้วยไฟโยคะ และเป็นอิสระจากโรคภัยทั้งหลายตลอดไป จงสะสมความทุกข์ทรมานของกรรมทั้งหมดของชาติเกิดนี้ด้วยการอยู่ในโยคะ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจและคิดว่าสถานการณ์ที่เลวร้ายนั้นเป็นฉากข้างทาง จงเอาชนะสิ่งเหล่านั้น และก้าวหน้าต่อไป

จงรักษาสำนึกของรูปแบบในการเป็นนายผู้ทรงอำนาจไว้อยู่เสมอ และลูกจะมีประสบการณ์ว่าสถานการณ์ที่เลวร้ายทั้งหลายเป็นฉากข้างทาง เมื่อลูกคิดว่าสิ่งนั้นเป็นสถานการณ์ที่เป็นผลเลวร้าย ลูกก็จะกลัว แต่โดยการคิดว่า มันเป็นฉากข้างทาง นั่นคือ ฉากที่อยู่ตามเส้นทาง ลูกก็จะชนะมันได้อย่างง่ายดาย เพราะเมื่อลูกเฝ้าดูฉาก ลูกก็มีความสุข และไม่กลัว แล้วอุปสรรคก็ไม่ใช่อุปสรรค แต่จะเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงการก้าวหน้าต่อไป โดยการทำข้อสอบ ลูกจะก้าวไปข้างหน้า เหตุนี้เองสถานการณ์ใดๆก็ไม่อาจหยุดยั้งลูกได้ ด้วยการมีสำนึกของการเป็นนายผู้ทรงอำนาจอยู่เสมอ ลูกจะมีประสบการณ์กับสภาพที่โอบรับอย่างต่อเนื่อง

คติพจน์: จงเป็นโยคีที่ง่ายดายเช่นที่วาเมื่อผู้อื่นเห็นลูกในทันที พวกเขาก็มีโยคะได้เลย

*** โอม ชานติ ***